

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84
10 000 Zagreb

Posl.br. Pn-3276/2021-15

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Borni Pešek, u pravnoj stvari tužiteljice Nike Dolenc iz Zagreba, Frana Bošnjakovića 4, OIB:75641518084, koju zastupa pun. Danijel Probanić, odv. u Zagrebu, protiv tuženice Nacional News Corporation d.o.o. Zagreb, Maksimirska 120, OIB: 76663423558, koju zastupa pun. Ivana Stigleitner Gotovac, odv. u Zagrebu, radi naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 26. kolovoza 2026. u prisutnosti punomoćnice tužiteljice Dore Ljevar odvjetnice i prisutnosti tuženika Lucije Lasić odvjetničke vježbenice, 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se tuženiku da tužiteljici isplati iznos od 100.000,00 kuna, uvećano za zakonske zatezne kamate koje na navedeni iznos teku od 6. listopada 2021. godine do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena.".

II. Nalaže se tužiteljici platiti tuženiku parnični trošak u iznosu od 4.375,00 EUR, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je dana 6. listopada 2021. godine sukladno odredbi čl. 40. i čl. 41. Zakona o medijima postavila zahtjev za objavom ispravka netočnih i neistinitih informacija koje je tuženik objavio i prenio o tužiteljici u tjedniku Nacional od dana 5. listopada 2021. godine, na stranici 7., kao i na internetskom portalu <http://www.nacional.hr>. Tužitelj ovime uvodno navodi kako je tuženik kao nakladnik tjedna Nacional od 5. listopada 2021. godine, a zatim i putem članka objavljenog na <http://www.nacional.hr> naslova "Javna ustanova Maksimir organizira Advent suprotno uputama Tomaševića" objavio netočne, neistinite i štetne informacije o tužiteljici, i to: -da postupa protivno uputama zagrebačkog gradonačelnika Tomislava Tomaševića; -da je surađivala s osobama za koje postoji sumnja da su činile kaznena djela na način da su primale mito i oštetile Grad Zagreb za oko pet milijuna kuna; -da je sudjelovala u radnjama, laički "aferama", osoba za koje postoji sumnja a su činile kaznena djela na način a su primale mito i oštetile Grad Zagreb za oko pet milijuna kuna; -da se nalazila u uskom krugu osoba privilegiranih od strane bivšeg zagrebačkog gradonačelnika Milana Bandića; -da je sudjelovala u spornim organizacijama Adventa u Gradu Zagrebu kojima je Javna ustanova Maksimir bila direktno oštećena. Navodi da je bitno istaknuti kako se u pogledu osoba osumnjičenih za činjenje kaznenih djela, između ostalih, aludira i na bivšeg ravnatelja Javne ustanove Maksimir, Luku Čuljka, kojeg DORH tereti za kaznena djela zlostavljala na radu i prijetnji. Tuženik je tjedniku Nacional 2. studenog 2021. godine, na stranci 80 objavio reakciju tužiteljice na članak objavljen u tjedniku Nacional od 5. listopada 2021. godine, ne poštujući pritom odredbe čl. 41. st. 1. Zakona o medijima, budući da u pogledu broja stranica (str. 5 i str. 80. tjednika Nacional) nikako nije riječ o istom ili istovrijednom mjestu. U točki 3. navedene neistine, pogrešne informacije i insinuacije, koje su zlonamjerno iznesene i prenesene putem tjednika Nacional, kao i putem članka objavljenog na <http://www.nacional.hr>, bez prethodnog traženja komentara tužiteljice i u vrijeme natječaja za mjesto ravnatelja Javne ustanove Maksimir, čime je tužiteljica stavljena u kontekst koji prosječan čitatelj percipira kao iznimno negativan i kojim se kad čitatelja stvorio dojam da tužiteljica postupa protivno uputama gradonačelnika kao čelne osobe Grada Zagreba, da je tužiteljica surađivala s osobama osumnjičenim za kaznena djela, odnosno, odnosno sudjelovala u kaznenim djelima na način da je primala mito i oštetila Grad Zagreb za oko 5 milijuna kuna, da je sudjelovala u spornim organizacijama Adventa i time oštetila Javnu ustanovu Maksimir, kao i da se nalazila u uskom krugu osoba privilegiranih od strane bivšeg gradonačelnika Grada Zagreba, Milana Bandića. Cjelokupnim tekstom objavljenim u tjedniku Nacionala od 5. listopada 2021. godine kao i na portalu <http://www.nacional.hr> povrijeđena je osobnost tužiteljice jer su teško narušeni ugled i čast tužiteljice kao ugledne osobe u Gradu Zagrebu, koja je svakodnevno primorana objašnjavati prijateljima, poznanicima, kolegama i suradnicima da je riječ o neistinama, te da dužnost pozicije vršiteljice dužnost Javne ustanove Maksimir na koju je imenovana 27. kolovoza 2021. godine obavlja moralno i savjesno. Tendencija tuženika da ocrni tužiteljicu jasno je vidljiva iz činjenice da je datum imenovanja tužiteljice na mjesto vršiteljice dužnosti ravnatelja Javne ustanove Maksimir javno dostupna

informacija, koja nedvojbeno ukazuje na činjenicu da tužiteljica ni na koji način nije mogla sudjelovati u malverzacijama opisanim u člancima tuženika. Nadalje, objavljenim tekstom željelo se diskreditirati tužiteljicu kao vršiteljicu dužnosti ravnatelja Javne ustanove Maksimir, aludirajući da je kompromitiran, dovodeći je u vezu s počinjenim kaznenih dijela koje se sastavljaju na teret bivšem ravnatelju Javne Ustanove Maksimir Luki Čuljku, sve s ciljem gubitka povjerenja u tužiteljicu od strane suradnika, radnika, građana, Javne ustanove Maksimir, te samog Grada Zagreba, kao i javnosti općenito. Cjelokupni pokušaj diskreditiranja tužiteljice odvijao se u razdoblju kada je bila na snazi odluka Upravnog vijeća Javne ustanove Maksimir od 12. srpnja 2021. godine, kojom Upravno vijeće predlaže Gradskoj skupštini grada Zagreba imenovanje tužiteljice na mjesto ravnateljice Javne ustanove Maksimir u sljedećem mandatnom razdoblju. U svemu navedenom jasno se očituje zlonamjernost tuženika, s obzirom da su sami članci bili objavljeni u već spomenuto vrijeme kada je bio aktivan natječaj za navedeno radno mjesto ravnopravno s drugim kandidatima koji su na njega aplicirali, poglavito imajući u vidu da tužiteljicu prije objave spornih članaka nitko nije kontaktirao niti pitao za komentar. Tužiteljica na navedenim natječajima nije izabrana za ravnatelja, što se može vidjeti i u prijedlogu 6. sjednice Gradske skupštine Grda Zagreba, od dana 9. prosinca 2021. godine., točka 41., u kojoj se predlaže drugi kandidat za ravnatelja, a ovaj članak je uvelike pridonio tom drugom izboru. Ranije ove godine su bili izbori u Gradu Zagrebu na kojem je pobijedila koalicija Možemo! koja je putem medija najavila transparentan izbor čelnika ustanove i gradskih poduzeća, te obračunavanje s koruptivnim strukturama prethodne gradske vlasti, isključivo objavom koja je predmet ove tužbe i nijednim drugim postupkom ili medijskom objavom stvorena je aluzija da bi tužiteljica imala veze s prethodnom strukturom, unatoč tome što u vrijeme prošle vlasti nije obnašala nikakvu funkciju. Tužiteljica je zbog svojih radnih dostignuća i povjerenja koje uživa među stručnim osobama bila najlogičniji kandidat za mjesto ravnatelja ustanove te je kao takva i bila predložena u srpnju 2021. godine da bi novi prijedlog bio da se umjesto nje na to mjesto postavi treća osoba. Prijedlog za tu treću osobu je iz studenog 2021. godine. Tužiteljica trpi iznimnu štetu za čast i ugled i oslabljena joj je mogućnost da postane čelna osoba ustanove u kojoj je provela cijeli radni vijek.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu se protivi većini navoda iznesenih u predmetnoj tužbi, u cijelosti osporava tužbeni zahtjev, u njegovoj osnovi i njegovo visini. Tuženik uvodno ističe kako je nesporno da je: tuženik nakladnik tjednika "NACIONAL"; dana 5. listopada 2021. u tiskanom izdanju tjednik "Nacional" objavljen je članak pod naslovom " Javna ustanova Maksimir organizira Advent suprotno uputama Tomaševića" autora g. Berislava Jelinića, a koji članak je dana 5. listopada 2021. godine objavljen i u Internet izdanju na Internet portalu www.nacional.hr; tužiteljica podnijela Zahtjev za objavom ispravka informacija od 6. listopada 2021.; glavni urednik g. Berislav Jelinić postupajući po Zahtjevu za objavom ispravka informacija od 6. listopada 2021. godine objavio i prenio traženi tekst ispravka u tiskanom izdanju tjednika " Nacional" od 2. studenog 2021. godine, a koji tekst je ujedno objavljen i na Internet stranici www.nacional.hr uz tekst pod naslovom " Javna

ustanova Maksimir organizira Advent suprotno uputama Tomaševića". Nadalje ističe kako je u potpunosti neosnovan tužbeni zahtjev tužiteljice, kako u osnovi, tako i u visini, a kojim tužiteljica potražuje naknadu štete koju je navodno pretrpjela objavom predmetnog članka, a što sve tuženik dodatno obrazlaže kako slijedi. Tuženik prije svega ukazuje na odredbu Zakona o medijima (NN 50/04, 84/11, 81/13; dalje u tekstu: ZM) prema kojima se nematerijalna šteta u pravilu naknađuje objavljivanjem ispravka informacija te isprikom nakladnika. Nematerijalna šteta u obliku dosude pravične novčane naknade priznaje se samo iznimno, i to u slučajevima kada je to opravdano i kada postoji relevantni i dostatni razlozi za dosudu iste. Glavni urednik tjednika "Nacional2 g. Berislav Jelinić. Uovoljio je zahtjevu tužiteljice za objavom ispravka, a slijedom čega je bilo kakva šteta koju je tužiteljica uslijed objave teksta spornog članka navodno pretrpjela time nadoknađena. Tuženik izričito osporava postojanje bilo kakve osnove za dosudu pravične novčane naknade, obzirom da dosuda iste u konkretnom slučaju ne bi bila opravdana, a niti postoje relevantni niti dostatni razlozi za dosudu iste. U tekstu spornog članka objavljena je e-mail poruka koju je tužiteljica ispred Javne ustanove Maksimir poslala na više različitih adresa nakon što je raspisan natječaj za javno prikupljanje ponuda vezano za organiziranje Adventa na zaštićenom području SPA na Trgu Nikole Šubića Zrinskog. U tekstu spornog članka objavljen je sadržaj e-mail poruke koji glasi: Poštovani kolege, Javna ustanova Maksimir traži pomoć kod postupka i raspisivanja teksta natječaja za javno prikupljanje ponuda vezano uz organizaciju Adventa na zaštićenom području SPA na Trgu Nikole Šubića Zrinskog. Od velike pomoći bi nam bilo da na pošaljete svoje primjere, ako ste ih imali. Plan je raspisati natječaj za ugostiteljsku djelatnost koja bi sadržavala 4 kućice i suvenirsku djelatnost od 10 kućica s napomenom da Ustanova nema svoje kućice koje daje u koncesiju ni popratnu logistiku (što bi značilo da daje samo prostor). Pitanje: je li netko rado po tom principu? Imate li tekst natječaja koji nam možete poslati? Kako ste formirali cijenu? Rok kada bismo ga morali raspisati je do 5. 10. Unaprijed zahvaljujem na pomoći." Tužiteljica je naprijed citiranu e-mail poruku uputila trećim osobama na više adresa, a izvor informacija potvrdio je autoru teksta spornog članka g. Berislavu Jeliniću kako je predmetna poruka poslana dan nakon što je Grad Zagreb raspisao natječaj za najam kućica na tada nadolazećem Adventu 2021. Tuženik ističe kako je i tužiteljica sama potvrdila u tekstu objavljenog ispravka od 2. studenog 2021. kako je poslala predmetnu e-mail poruku naprijed citiranog sadržaja na više adresa, navodeći: „Točno je kako sam poslala poruku sadržaja koji je objavljen u članku, ali ne na način kako je to predstavljeno.“ Predmetni članak problematizira okolnost da je tužiteljica kao tadašnja vršiteljica dužnosti ravnatelja Javne ustanove Maksimir poslala e-mail u kojem traži pomoć i to na način da traži da joj se dostave primjeri teksta natječaja i traže informacije u pogledu formiranja cijene, a sve to netom nakon što je Grad Zagreb, prema tvrdnjama izvora informacija, raspisao natječaj za najam kućica, svakako jest informacija koja zanima javnost! U tekstu spornog članka prenesene su izjave izvora informacija koji je autoru teksta spornog članka g. Berislavu Jeliniću prezentirao i sadržaj predmetne e-mail poruke koja je poslana od strane tužiteljice, a što je i u tekstu spornog članka jasno istaknuto kako slijedi: „Sadržaj je to poruke koju je Nika Dolenc, v.d. ravnateljice Javne ustanove park Maksimir, uputila na više adresa, a izvor koji je

tu poruku dostavio na uvid Nacionalu navodi kako je poruka poslana dan nakon što je gradonačelnik Zagreba Tomislav Tomašević, odnosno Grad Zagreb, raspisao natječaj za najam kućica na nadolazećem Adventu.“ Tako su u nastavku teksta spornog članka preneseni i komentari izvora informacija: organizirati Advent suprotno uputama Tomislava Tomaševića. Kaže da mu nije jasno o čemu se i zašto ona uopće raspituje ako je Grad Zagreb već odredio pravila natječaja. Inače, Javna ustanova Maksimir zbog Turističke zajednice grada Zagreba tijekom 2018. i 2019. oštećena je prilikom organizacije Adventa u maksimirskom parku, a vrlo vjerojatno i na drugim područjima u središtu Zagreba gdje je Advent organizirala Turistička zajednica.“ „Izvor koji je Nacionalu dostavio poruku Nike Dolenc tvrdi da je ona sudjelovala i u organizaciji tih spornih Advenata.“ Netočna je tvrdnja tužiteljice da su informacije koje su objavljene u tekstu spornog članka objavljene u cilju diskreditacije tužiteljice kao vršiteljice dužnosti ravnatelja Javne ustanove Maksimir. Naime, tekst spornog članka prenosi sadržaj e-mail poruke koju je sama tužiteljica nesporno poslala, dok je vršila dužnost čelne osobe Javne ustanove Maksimir, i to u vrijeme kada je Grad Zagreb raspisao natječaj za najam kućica. Navedena okolnost, svakako jest u zanimanju javnosti jer propituje okolnosti i razloge zbog kojih je tužiteljica uputila predmetni e mail upit, obzirom da je utvrđeno kako će se na predstojećem Adventu 2021. kućice dodjeljivati u najam putem javnog natječaja. Predmetna tematika osobito je u interesu javnosti uzimajući u obzir da prilikom organiziranja Advenata u prošlim razdobljima Javna ustanova Maksimir uslijed nerazjašnjenih okolnosti nije ostvarila nikakav prihod. Stoga je nesporno u javnom interesu u medijima problematizirati teme koje se tiču organiziranja Adventa u Gradu Zagrebu pa tako i okolnosti i razloga uslijed kojih je tužiteljica slala predmetnu e-mail poruku. Netočne su tvrdnje tužiteljice kako se objavom teksta spornog članka „željelo diskreditirati tužiteljicu kao vršiteljicu dužnosti ravnatelja Javne ustanove Maksimir, aludirajući da je kompromitirana, dovodeći je u vezu s počinjenjem kaznenih djela koja se stavljaju na teret bivšem ravnatelju Javne ustanove Maksimir Luki Čuljku, sve s ciljem gubitka povjerenja u tužiteljicu od strane suradnika, radnika, građana, Javne ustanove Maksimir, te samog Grada Zagreba, kao i javnosti općenito.“ Tekst spornog članka objavljen je u cilju kritičkog propitivanja i problematiziranja teme od javnog interesa, a tiče se upravljanja javnom ustanovom u kontekstu organiziranja Adventa, obzirom da je tužiteljica poslala e-mail naprijed citiranog sadržaja u vrijeme kada je Grad Zagreb raspisao javni natječaj za najam kućica na Adventu. Nigdje se u tekstu spornog članka tužiteljica ne dovodi u vezu s počinjenjem bilo kakvih kaznenih djela, kako to ista netočno tvrdi i želi prikazati. Naime, tema organiziranja Adventa u Gradu Zagrebu i najma kućica svakako jest tema od javnog interesa, obzirom da se ranije u medijima i javnosti kritizirao način na koji su kućice prijašnjih godina bile dodjeljivane trećim osobama. Javna ustanova Maksimir u tom kontekstu svakako jest u interesu medija jer prilikom organiziranja sličnih manifestacija ranijih godina uslijed nerazjašnjenih okolnosti nije ostvarivala prihode, premda su isti događaji bili upravo tamo organizirani. Okolnost da tužiteljica nije izabrana za ravnatelja Javne ustanove Maksimir i tvrdnje tužiteljice da je upravo cilj teksta bio istu diskreditirati neutemeljeni su u cijelosti i bespredmetni, a što potvrđuje i okolnost da je glavni urednik tjednika „Nacional“ g. Berislav Jelinić 2. studenog 2021. udovoljio zahtjevu tužiteljice radi

objave ispravka, a čime su bilo kakve eventualne i navodne štetne posljedice po tužiteljicu time otklonjene, a sve to osobito uzimajući i u obzir da je sjednica Gradske skupštine Grada Zagreba, na kojoj je izložen konačni prijedlog za ravnatelja, održana 9. prosinca 2021. Stoga je tvrdnja tužiteljice da bi tekst spornog članka „uvelike pridonio“ izboru drugog kandidata za ravnatelja Javne ustanove Maksimir bespredmetna. Objavom traženog teksta ispravka, tuženik je u cijelosti nadoknadio bilo kakvu eventualnu i navodno pretrpljenu štetu tužiteljici jer je upravo objavom teksta ispravka koji je objavljen već dana 2. studenog 2021. (tekst spornog članka objavljen je dana 5. listopada 2021.) tužiteljici omogućeno da se dodatno očituje na sve navode u tekstu spornog članka. Tuženik podsjeća kako je na zahtjev tužiteljice objavljen tekst ispravka sljedećeg sadržaja: “Članak na koji se osvrćem je napisan tendenciozno s ciljem da me se u široj javnosti stavi u kontekst s bivšom strukturom koja je upravljala Gradom i osobama koje su prokazane u javnosti kao one za koje postoje sumnje da su činile protuzakonita djela. Svrha članka je zasigurno bila i spriječiti me da sudjelujem u natječaju za mjesto ravnatelja Javne ustanove Maksimir ravnopravno s drugim kandidatima što je vidljivo i iz činjenice da me nitko iz tjednika Nacional nije pitao za komentar prije objave teksta. Sve advente koji su se do sada održali na zaštićenim područjima organizirao je Grad Zagreb i Turistička zajednice Grada Zagreba. Javna ustanova Maksimir propisivala je mjere zaštite prirode, ali nije sudjelovala u organizaciji tih događaja niti je imala ikakav odnos sa sadržajem na tim događajima (kućice, štandovi, glazba i slično). Na čelu Javne ustanove Maksimir je od dana 1. ožujka 2019. godine bio Luka Čuljak, kojeg je na prijedlog Upravnog vijeća ustanove i tadašnje zamjenice gradonačelnika Jelene Pavičić Vukičević, Gradska skupština Grada Zagreba jednoglasno smijenila s mjesta ravnatelja ustanove. Razlozi za smjenu Luke Čuljka su bili “nepostupanje po propisima, nesavjesni i nepravilni rad te odnos prema zaposlenicima ustanove koji je prouzročio štetu u vidu povrede ugleda pravne osobe, te kroz izrečene mjere opreza su nastale smetnje u obavljanju djelatnosti i općenito u funkcioniranju same ustanove”. Vezano za “odnos prema zaposlenicima”, naglašavam kako sam i sama sudionik sudskog postupka radi zaštite mojih radničkih prava. Kako do trenutka imenovanja na mjesto vršiteljice dužnosti ravnatelja dana 27. kolovoza 2021. godine, nisam bila čelna osoba u Javnoj ustanovi Maksimir, nikako nisam mogla sudjelovati u organizaciji dosadašnjih Adventa. Nakon opoziva Luke Čuljka, raspisan je natječaj za novog ravnatelja, koji je u međuvremenu i poništen, a nakon lokalnih izbora, imenovan je novi sastav Upravnog vijeća. To je vijeće mene imenovalo za vršitelja dužnosti ravnatelja do provedbe natječaja. Točno je da sam poslala poruku sadržaja koji je objavljen u članku, ali ne na način kako je to predstavljeno. Poruku sam poslala u zatvorenu grupu sustava za zaštitu prirode Republike Hrvatske, kako bih dobila informaciju o tome na koji način druge ustanove koje skrbe o zaštićenim prostorima u Hrvatskoj organiziraju događaje slične Adventu. Razlog tome je što je od ove godine obveza provođenja složenog i dugotrajnog postupka davanja koncesijskih odobrenja temeljem Pravilnika o koncesijskim odobrenjima (Narodne novine 9/2021), s čime nitko u ustanovi nije imao iskustava. Kako do tog trenutka nije bilo sigurno hoće li se ili ne Advent održati na zaštićenim područjima grada Zagreba, javna ustanova je željela biti spremna pokrenuti proceduru

ukoliko bude potrebno. Na sastanku s Gradskim zavodom za zaštitu spomenika kulture i prirode, Turističkom zajednicom Grada Zagreba i gradonačelnikom Tomaševićem, koji se je održao dana 24. rujna 2021. godine u prostorijama Grada, dogovorene su lokacije za održavanje Adventa i zaključeno je kako se ove godine neće provoditi aktivnosti na zaštićenim područjima, upravo zbog iznimno duge procedure provođenja natječaja za koncesijska odobrenja. Naglašavam kako je poruka koji citirate bila poslana prije tog sastanka, te da nakon zaključka kako se Advent ove godine neće uključivati aktivnosti na zaštićenim područjima, javna ustanova nije poduzimala nikakve korake po tom pitanju." Ako je tužiteljica smatrala da glavni urednik tjednika „Nacional“ g. Berislav Jelinić prilikom objave teksta ispravka nije poštovao odredbe čl. 41. st. 1. ZM-a u pogledu broja stranica i objave teksta ispravka na istom ili istovrijednom mjestu, tada je tužiteljica imala mogućnost sudskim putem zahtijevati da se ispravak objavi na način na koji se isti prema njenim tvrdnjama trebalo objaviti. Neuvjerljive su stoga tvrdnje tužiteljice da je utuženim navodima pretrpjela štetu koja bi opravdavala dosudu novčanog iznosa koji tužiteljica potražuje u ovom postupku, a sve jer je objavom teksta ispravka ispunjena svrha naknade bilo kakve eventualno pretrpljene nematerijalne štete tužiteljici. Stoga popravljjanje navodno pretrpljene štete tužiteljici u obliku pravične novčane naknade u konkretnom slučaju ne bi bila opravdao! Tužiteljica predmetnom tužbom potražuje iznos od čak 100.000,00 kuna (!) na ime neimovinske štete, a da pri tome u tužbi ni na koji način ne objašnjava u čemu se sastoji povreda koja bi opravdavala dosudu tako visokog iznosa, a niti svoje navode potkrepljuje bilo kakvim dokazima za štetu koju je navodno pretrpjela. Osim toga, čak i u slučaju da je tužiteljici bilo kakva šteta i nastupila objavom predmetnih informacija (što tuženik izričito osporava), a što je tužiteljica dužna dokazati, u konkretnom slučaju evidentno ne postoji odgovornost nakladnika na štetu. U slučajevima popravljjanja neimovinske štete pravičnom novčanom naknadom, tuženik smatra bitnim istaknuti kako ona nije predviđena u svakom slučaju, već samo u onim slučajevima kad sud utvrdi, vodeći računa o težini povrede prava osobnosti i svim ostalim okolnostima slučaja, da je taj oblik popravljjanja štete opravdan, a sve u skladu s odredbom čl. 1100. st. 1. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18; dalje u tekstu: ZOO). Pri odlučivanju o visini pravične novčane naknade, sud će voditi računa o jačini i trajanju povredom izazvanih fizičkih i duševnih boli i straha, cilju kojem služi ta naknada, ali i o tome da se njome ne pogoduje težnjama koje nisu spojive s njezinom naravi i društvenom svrhom (čl. 1100. st. 2. ZOO). Odredbama ZOO-a i odredbama ZM-a, točnije odredbom čl. 21. st. 6. ZM-a, propisano je da je tužitelj dužan dokazati postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu. Svaka povreda prava osobnosti ne predstavlja osnovu za dosudu pravične novčane naknade neimovinske štete, već samo onda kada to težina povrede i okolnosti slučaja opravdavaju. U postupku naknade štete nastale informacijom objavljenom u medijima radi se o postupku u kojem se sukobljavaju dva prava istog ranga, i to pravo na slobodu izražavanja i pravo na zaštitu privatnosti. Svako ograničenje slobode izražavanja mora biti razmjerno legitimnom cilju! U konkretnom slučaju, tužiteljica ničime ne dokazuje da u konkretnom slučaju postoji potreba za ograničenjem slobode izražavanja niti koji bi to bio legitimni cilj zbog kojeg bi bilo opravdano ograničiti slobodu izražavanja u konkretnom slučaju i

dosuditi traženi iznos na ime naknade štete. Nadalje, tuženik ističe kako u slučajevima povrede prava osobnosti koje se odnosi na povredu ugleda, časti i ugleda, naknada neimovinske štete kao oblik popravljivanja štete samo se iznimno priznaje i to isključivo u situacijama kada je riječ o iznimno teškim povredama. Tuženik ističe kako je javni interes za objavom spornog članka nespornan te su novinari dužni izvještavati javnost o temama od javnog interesa, a tema koja se tiče upravljanja javnom ustanovom u kontekstu organiziranja Adventa i najma kućica svakako to jest! U skladu s praksom Ustavnog suda Republike Hrvatske (Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske od 23. svibnja 2019.g. broj: U-II-458/2018) koji je u skladu s praksom Europskog suda za ljudska prava, utvrdio kako sloboda izražavanja može biti ograničena samo ako je to nužno u demokratskom društvu, a pri čemu se provodi test nužnosti. „Test nužnosti u demokratskom društvu zahtijeva da sud pred kojim se nađe „zahtjev“ za ograničenje nečije slobode izražavanja utvrdi je li ograničenje nečije slobode izražavanja prijeko društveno potrebno i je li razmjerno legitimnom cilju, te da za ograničenje slobode izražavanja navede relevantne i dostatne razloge.“ Razvidno je kako ograničenje slobode izražavanja (a sloboda izražavanja se posredno ograničava potraživanjem i dosuđivanjem povećih iznosa naknade štete u sudskim postupcima protiv medija – među kojima je tuženik) u konkretnom slučaju nije prijeko društveno potrebno, niti je razmjerno legitimnom cilju, a osobito ne postoje niti relevantni niti dostatni razlozi da bi se tužiteljici dosudio iznos naknade štete, osobito obzirom da ničime niti ne dokazuje postojanje osnove za dosuđivanjem iste. Nadalje, Ustavni sud je utvrdio kako pravo na slobodu izražavanja, s jedne strane, i pravo na poštivanje osobnog života drugih, predstavljaju „prava koja zaslužuju jednaku zaštitu te je zadatak sudova postići pravičnu ravnotežu između tih prava“. „U slučajevima koji zahtijevaju vaganje između tih dviju vrijednosti ishod za osobu koja tvrdi da joj je nečijim javnim istupom povrijeđeno dostojanstvo, čast ili ugledu, u načelu treba biti jednak kao da se odlučuje o prigovoru povrede slobode izražavanja misli.“ „Kako bi se osigurala dosljednost i izbjeglo diskrecijsko odlučivanje u pružanju odgovora na pitanje koje od sukobljenih prava preteže u konkretnom slučaju i kojemu od njih je potrebno pružiti zaštitu, ESLJP je u predmetu Axel Springer AG naveo sljedeće okolnosti prema kojima načelno ocjenjuje je li u konkretnom slučaju postignuta pravična ravnoteža između sukobljenih prava: a) doprinos raspravi u javnom interesu; b) u kojoj mjeri je osoba u pitanju poznata javnosti i kakav je sadržaj danih izjava; (c) prethodno ponašanje osobe na koju se izjava odnosi; d) metode prikupljanja informacija i njihova provjerljivost; e) sadržaj, forma i posljedice objavljene informacije; f) ozbiljnost dosuđene sankcije i obeshrabrujući učinak (tzv. chilling effect).“ Dosuda traženog iznosa na ime naknade štete tužiteljici predstavljala bi neopravdano ograničavanje slobode izražavanja te gušenje otvorenosti raspravljanja i mogućnosti zastupanja kritičkih stavova od strane medija, odnosno mogućnosti problematiziranja tema i situacija koje su od nespornog javnog interesa, a upravo je tema i informacije koje su objavljene u predmetnom članak od nespornog javnog interesa! Slijedom svega naprijed iznesenog, predlaže se naslovnom tužbeni zahtjev tužiteljice odbiti, uz obvezu tužiteljici da nadoknadi parnične troškove tuženiku zajedno s pripadajućim zateznim kamatama.

3. U provedenom dokaznom postupku sud je pročitao Odluku Javne ustanove Maksimir (list 9-11), novinske članke (list 12-19, 24-38, 44-72, 88-94), dopis Javne ustanove "Maksimir" (list 2123), Zahtjev za objavom ispravka netočne i nepotpune informacije (list 40-42), potvrdu o slanju pošiljke (list 76), saslušao tužiteljicu (list 102-104), svjedoka Berislava Jelinića (list 109-110), svjedoka Biljanu Janev Hutinec (list 110-111)

4. Predmet ovog spora je zahtjev tužiteljice za isplatom naknade neimovinske štete.

5. Temeljem ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 11720/03., 55/2005., 2/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. i 70/2019., dalje: ZPP), sud je utvrdio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Među strankama nije sporna pasivna legitimacija.

7. Sporna je osnova i visina tužbenog zahtjeva.

8. Odredbom čl. 1045. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 i 126/21, u daljnjem tekstu: ZOO) propisano je da tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje. Da bi postojala izvanugovorna odgovornost za štetu tuženika u smislu čl. 1045. st. 1. ZOO-a moraju biti ispunjene sljedeće pretpostavke: moraju postojati subjekti obveznog odnosa odgovornosti za štetu – štetnik i oštećenik, mora postojati štetna radnja koju je počinio štetnik, a na strani oštećenika mora nastati šteta. Nadalje, mora postojati uzročna veza između izvršene štetne radnje štetnika i štete koja je nastala oštećeniku te mora postojati protupravnost štetne radnje.

9. Temeljem čl. 19. st. 1. i 2. ZOO-a svaka fizička i pravna osoba ima pravo na zaštitu svojih prava osobnosti, a pod koje se razumijevaju i pravo na duševno zdravlje, ugled, čast i dostojanstvo.

10. Tužiteljica u svom iskazu navodi da je u predmetnom tekstu sve netočno i neistinito, navodi kako je 20 godina zaposlenica javne ustanove koja se sada zove Javna ustanova za upravljanje prirodnim vrijednostima grada Zagreba, a prije se zvala Maksimir. Također navodi kako nikada nije bila ni u kakvim političkim strukturama te je v.d. ravnatelj postala nakon svojevrzne krize u ustanovi koja je bila 2019. nakon što je 2 godine ravnatelj bio Luka Čuljak koji je bio smijenjen na temelju pokretanja kaznenog postupka od strane DORH-a. Navodi kako je doista tražila pomoć kako bi organizirali advent u skladu sa zakonom, a tu pomoć je tražila isključivo putem zatvorenog sustava komunikacije za zaštitu prirode, a nikakve dopise nije upućivala gradu Zagrebu. Nakon toga, nakon 2-3 dana na sjednici upravnog vijeća na kojoj je namjeravala izvijestiti o načinu organizacije adventa vidjela je da nešto nije u redu, da

je neka panika, otišla j sa sjednice te su je obavijestili o pozivima iz grada Zagreba te od njene obitelji. Nazvala je broj u gradu Zagrebu koji ju je zvao te su je odmah spojili sa gradonačelnikom. Gradonačelnik joj je rekao kako je u Nacionalu izašao tekst u kojem je navedeno kako ona radi protiv grada Zagreba. Tada je pribavila Nacional i pročitala predmetni tekst. Zbog tog teksta morala se opravdavati svima iako nije napravila ništa pogrešno. Navodi kako se morala pisano očitovati gradskim uredima koji su to od nje tražili i to Gradskom uredu za zaštitu spomenika kulture i prirode, uredu gradonačelnika, Gradskoj skupštini i Gradskom uredu za poljoprivredu. Na posebno pitanje navodi kako dopise kojima to traže gradski uredi i očitovanje nije dostavila u spis. Navodi kako su je kolege gledale na način da su je gledale u kontekstu bivšeg ravnatelja Luke Čuljka, te da nema promjene u upravljanju. Nitko joj nije to direktno rekao, ali vidjela je i čula podsmijeh. Navodi kako je nakon izlaska predmetnog teksta pomislila da sve napusti a pomogao joj je partner koji je psiholog te je odlazila i na autogene treninge kako bi izašla iz krize i nastavila rat koji je započela kao v.d. ravnatelja, a to je da izvuče ustanovu iz krize. Nikada ju nitko iz Nacionala nije kontaktirao, pa ni prije izlaska ovog članka. Navodi kako je tražila objavu ispravka informacije koja je objavljena no ne na istom mjestu i istim fontom kao predmetni tekst već na nekom mjestu za koji nitko ne zna niti da postoji i u vrlo smanjenom fontu iako je tekst onakav kakav je zatražila. Također je tražila i brisanje spornog teksta sa interneta, no to nije učinjeno. Ona osobno nikada nije sudjelovala u organizaciji adventa, a prije je advent uvijek bio organiziran od strane grada Zagreba, gradonačelnika i Turističke zajednice grada Zagreba tako da do te godine niti ustanova nije sudjelovala u organizaciji adventa. Navodi kako je ono što je ona tražila bilo samo primjer javnog poziva neke od ustanova koje su već prije takav poziv slale kako bi znala na koji način da i ona uputi takav javni poziv. Nije radila ništa suprotno uputi gradonačelnika. Navodi kako je tražila kroz sustav zaštite prirode bilo koju od ustanova koja se bavi zaštićenim područjima na svojim prostorima, a imali su obilježavanje adventa, primjerice u gradu Osijeku koji imaju spomenike parkovne arhitekture kao i naša ustanova a imali su organizaciju adventa, da pošalju primjer javnog poziva. Tomislavac, Zrinjevac i Štros su takva područja u Zagrebu i na njima se odvijao advent. Kratica za spomenik parkovne arhitekture je SPA. Navodi kako je poslala poruku u spomenuti zatvoreni sustav koji sadrži članove javne ustanove a da bi se bilo član tog sustava potrebno je odobrenje ministarstva. Kada se u taj sustav pošalje upit dobiju ga sve članice sustava. Natječaj je trebala raspisati javna ustanova za upravljanje prirodnim vrijednostima grada Zagreba, odnosno njeno Upravno vijeće, a njezin je bio posao priprema teksta za Upravno vijeće. smatra da se nju u tekstu povezuje sa kaznenim djelom kroz povezivanje sa bivšim gradonačelnikom, sa organiziranjem prijašnjih advenata, Turističkom zajednicom i tvrtkom Katapult. Zakon o zaštiti prirode određuje pravila natječaja. Navodi kako je gradonačelnik tada imao svoje viđenje adventa te je htio da budu jednaki uvjeti za sve na adventu što nije propisano spomenutim zakonom. Gradonačelnik je inzistirao da cijene kućica ,stolova, stolica, površina budu jednake i za dijelove grada koji su zaštićeni kao što su Štros, Tomislavac i Zrinjevac te u dijelovima koji nisu kao Gornji grad, Europski trg i slično. Grad Zagreb je formirao cijenu, a cijenu ne formira javna ustanova. Navodi kako je za način

formiranja cijena pitala u vrijeme kada grad još nije odredio cijene i kada se o tome još dogovaralo te su svaki četvrtak u vezi sa time imali sastanke sa Gradom. Tražila je iskustvo drugih ustanova kako bi to mogla prezentirati na sastanku sa gradonačelnikom. Mail je poslan prije raspisivanja natječaja za najam kućica.

11. Svjedok Berislav Jelinić u svom iskazu navodi da je u vrijeme objave spornog članka bio glavni urednik Nacionala a ujedno i autor spornog članka. Sporni članak bio je jedan u nizu članaka koje su se bavili funkcioniranjem javne ustanove park Maksimir. Konkretni članak bio je kratak a radilo se o nespornom i internom mailu kojeg je poslala tužiteljica. Sadržaj maila pokazuje da se tužiteljica raspitivala kako napraviti određene stvari u vezi organizacije određenih događaja. Njihov izvor ih je upozorio na ta pitanja koje tužiteljica postavlja u mailu su nešto suvišno s obzirom je Grad Zagreb već ranije potpisao uvjete kako se to treba organizirati. Smatrao je da se pokušava napraviti nešto mimo naputaka. On je kao autor specifično vodio računa da u izričaju svake rečenice moguće sporne tvrdnje pripišem izvoru koji je Nacionalu omogućio uvid u mail. Ne postoje unutar teksta niti jedna rečenica kojom bi Nacional Imputirao privatno tužiteljice nekakve nezakonitosti, nego se unutar teksta citiraju tvrdnje izvora. U tekstu se navodi osim toga da je javna ustanova Park Maksimir ranije sudjelovala u organizaciji adventa te da ranijih godina javna ustanova nije ostvarila nikakvu korist. O tome Nacional ranije pisao u drugim taktovima te se u ovom tekstu nismo preferirali. U tekstu se navodi kako izvor nacionala i tvrdi da je u organizaciji tih događaja ranijih sudjelovao privatna tužiteljica. I to je sve manje-više što to član iznosi. Objavili su reakciju tužiteljice koja se i dan danas može naći na već stranici Nacionala ispod tog teksta objavljenje u cijelosti. Posebno napominje da se ovaj član ni jednom retku ne referira na Luku Čuljka niti bilo kakve interne sporove Javne ustanove park Maksimir. U tom kontekstu smatra ovu tužbu tipičnim primjerom slapp tužbe. Navodi da je javni interes postojao jer je u fokusu bio advent i način organizacije istog jer su bili vođeni razni postupci oko načina organizacije adventa. Interes postoji i dan danas s obzirom je kandidatkinja za predsjednicu Vrhovnog suda bila obuhvaćena potpuno nezakonito mjerama vezane uz organizaciju adventa. Između ostalog bio je sporan odnos između javne ustanove Park Maksimir i turističke zajednica Grada Zagreba. Međutim ovaj tekst se nije bavio tom problematikom. Smatra da je postupao u dobroj vjeri. Prije objave članka nije kontaktirao tužiteljicu, jer je smatrao da raspolaže dovoljnim znanjem da može razumjeti što piše u mailu a u tekstu nije donosio nikakve zaključke u vezi maila. Ne zna da nije prije objave spornog teksta potražio informaciji od kada tužitelja vrši dužnost VD-a. Nije to smatrao relevantnim s obzirom se propituje mail koji je tužiteljica poslala. Tužiteljicu nije povezao sa ranijim adventima već je to povezao izvor, a točno tako je navedeno u članku. Nije provjeravao na kojim funkcijama je tužiteljica radila u vrijeme objavljivanja teksta. Nadodaje da je smatrao da izvor čije je navode prenio, zna o čemu govori jer je imao dostup internim emailovima i u to vrijeme svako bio izvrsno upućen u zbivanja unutar te javne ustanove. Iz teksta ne može zaključiti da se tužiteljici nameću nezakonite radnje. Ne sjeća se da li je prije objave članka provjerio da li će se advent održati na zaštićenim područjima. Ne sjeća se dali je u vrijeme objave teksta bio aktualan natječaj za

ravnatelja javne ustanove park Maksimir. Ispravak je objavljen na 80 str, zato jer se svi novinari drže zdravog razuma. Radi se o tiskanom izdanju te se još danas ispravak može na internetu može naći ispod objavljenog članka. U vrijeme podnošenja bio zakonski zastupnik tuženika, a danas sam urednik i suvlasnik izdavača.

12. Svjedok Biljana Janev Hutinec u svom iskazu navodi da tužiteljicu poznaje dugi niz godina. Tužiteljica i ona rade u ustanovi nekih 20-ak godina. Između njih postoji dobra profesionalna suradnja. Tužiteljica kako prije tako i danas uživa njezino poštovanje i poštovanje drugih zaposlenika ustanove. Članak je objavljen u osjetljivo vrijeme za ustanovu i tužiteljica. S obzirom je u to vrijeme razriješen bivši ravnatelj te je bio u tijeku natječaj za novog ravnatelja a na koji se tužiteljica javila. Negdje u to vrijeme došlo je i do promijene upravnog vijeća koje nije poznavalo tužiteljicu te su članovi upravnog vijeća bili zbunjeni objavom spornog članka. I pitali su se što se događa, je li ima istine u tome što piše u članku. U vezi navedenog maila može reći da se radilo o zatvorenoj listi primatelja maila te nije jasno kako osoba koja je bila izvor nije znala za novi pravilnik o koncesijama u zaštićenim područjima. Tada je postojalo normalno da svi kolege međusobno pomažu pri takvim procesima te je zato postojala ta lista. Nakon objave tog članka ljudi izvana su počeli zvati i pitati što se događa. Navodi da nije bilo komentara zaposlenika unutar ustanove s obzirom je većina znala proceduru da treba primijeniti pravilnik, dok je bilo komentara izvan ustanove. Navodi da je izvan ustanove došlo do reakcije kolega s kojim sam o surađivali i to kolega iz drugih ustanova grada i Ministarstva. Isto tako, kolege su pitale što se događa imali istine u tome što se piše. Vjeruje da je objava članka tada utjecala na integritet tužiteljice s obzirom je u to vrijeme izabrano novo upravno vijeće, koje je još nije poznavalo tužiteljicu. Navodi tada je to isto upravno vijeće nakon nekih godinu dana, nakon što se upoznao s radom tužiteljice, istu predložilo za ravnatelja ustanove. Tužiteljica joj je rekla da je u vezi spornog članka nazvao gradonačelnik i s njim je razgovarala, a ona je u tom trenutku bila u istoj prostoriji. Tužiteljica je bila uznemirena zbog objavljenog članka, s obzirom da se u članku pisalo negativno o mogućnosti upravljanja ustanovom. Ima konkretna saznanja da je upravni vijeće bilo zbunjeno objavom članka jer je bila prisutna na tom vijeću. Neposredno su je kontaktirali suradnici izvan ustanove u vezi predmetnog članka.

13. Iz iskaza tužiteljice i svjedoka Biljane Janev Hutinec proizlazi da nakon što je tuženik objavio sporni članak istoj je počinjena šteta, jer je u to vrijeme bio aktivan natječaj za radno mjesto ravnatelja Javne ustanove Maksimir. Takvi iskazi kako tužiteljice tako i svjedoka su općeniti i paušalni jer iz njih nije moguće utvrditi koji su to ljudi i kolege koji su reagirali na objavu spornog članka i propitkivali što se događa, kao niti da zbog objave spornog članka tužiteljica nije izabrana za ravnatelje Javne ustanove Maksimir (izabrana je nekih godinu dana kasnije). Po mišljenju ovoga suda, radi se o subjektivnom dojmu bez predlaganja dokaza i iznošenja činjenica iz kojih bi se moglo utvrditi da tužiteljica zbog spornog članka nije izabrana na mjesto ravnatelja javne ustanove Maksimir, pa da bi se uopće mogla utvrditi bilo šteta, bilo uzročna veza između štete i tvrdnja tuženika.

13.1. Iz navedenog, ovaj sud je utvrdio da u odnosu na tuženika nisu ispunjene pretpostavke odgovornosti za štetu propisane čl. 1045. st. 1. ZOO-a jer je tužiteljica na okolnost nastanka štete, njezina opsega i uzročne veze predložila samo dokaz saslušanje tužiteljice i svjedoka, te time nije dokazala da joj je nastala šteta koja bi u smislu odredbe čl. 1100. st. 1. i 3. ZOO opravdavala dosuđenje pravilne novčane naknade štete, kao i da tužiteljica nije dokazala postojanje pravno relevantne uzročne veze između štete za koju tvrdi da bi ju pretrpio i štetne radnje tuženice.

14. Također se ističe da je Javna ustanova Maksimir, za čije mjesto ravnatelja se tužiteljica javila, pravna osoba kojoj su povjereni poslovi koje obavlja kao javne ovlasti, pa u svakom slučaju informacije koje se iznose u vezi Javne ustanove Maksimir od javnog interesa.

15. Odredba čl. 10. st. 1. i 2. Konvencije o ljudskim pravima i temeljnim slobodama ("Narodne novine" - Međunarodni ugovori br. 18/97) propisuje da svatko ima pravo na slobodu izražavanja, a to pravo obuhvaća slobodu mišljenja i slobodu primanja i širenja informacija i ideja bez miješanja javne vlasti i bez obzira na granice. Ostvarivanje tih sloboda obuhvaća dužnosti i odgovornosti pa može biti podvrgnuto formalnostima, uvjetima, ograničenjima ili kaznama propisanim zakonom, koji su u demokratskom društvu nužni radi interesa državne sigurnosti, teritorijalne cjelovitosti ili javnog reda i mira, radi sprječavanja nereda ili zločina, radi zaštite zdravlja ili morala, radi zaštite ugleda ili prava drugih, radi sprječavanja odavanja povjerljivih informacija ili radi očuvanja autoriteta i nepristranosti sudbene vlasti. Odredbu kojom se jamči sloboda izražavanja sadrži i čl. 38. st. 1. i 2. Ustava Republike Hrvatske ("Narodne novine" br. 56/90, 135/97, 113/00, 28/01, 76/10 i 5/14).

16. Budući se tužiteljica javila na mjesta ravnatelja pravne osobe s javnim ovlastima, nesumnjivo je da su informacije koje su iznijete u predmetnom novinskom članku od javnog interesa, te stoga tužiteljica mora pokazati viši stupanj tolerancije u odnosu na kritiku svog djelovanja, pogotovo u slučajevima kada nije došlo do nastanka štete.

17. Slijedom navedenog a budući da tužiteljica nije dokazala nastanak štete temeljem gore navedenih odredbi ZOO-a odlučeno je kao u izreci.

18. Odluka o trošku donijeta je temeljem čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a i sukladno vrijednosti predmeta spora i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", broj 138/23, dalje u tekstu: OT).

19. S obzirom na vrijednost predmeta spora (13.272,28 EUR) tuženiku je priznat trošak sastava odgovora na tužbu (Tbr. 8.1. Tarife) 250 bodova, trošak zastupanja na ročištu od 07. ožujka 2023., 15. rujna 2023., 28. veljače 2024., 22. listopada 2024., 12. svibnja 2026. i 26. kolovoza 2026. (Tbr. 9.1. Tarife) po 250 bodova, ukupno 1500 bodova, sveukupno 1750 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR iznosi 3.500,00

EUR, a uvećano za PDV od 25% ukupno iznosi 4.375,00 EUR. Stoga je tuženiku priznat sveukupni trošak u iznosu od 401,54 EUR te je odlučeno kao u točki II izreke.

20. Tuženiku nije priznat trošak pristupa na ročište za objavu s obzirom navedeni trošak nije nastao, kao niti trošak sudskih pristojbi jer nije naveo trošak kojih sudskih pristojbi traži, te mu isti niti nije mogao biti određen.

U Zagrebu 09. listopada 2026.

Sudac:

Borna Pešek

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude je dopuštena žalba. Žalba se podnosi ovom sudu u roku od 15 (petnaest) dana od dana dostave presude, a o njoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. tužiteljici po pun.
2. tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088e-6179c**

Kontrolni broj: **08bf7-33926-73956**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.